

Živilski trgi potrebujejo nove pokrite prodajne in skladiščne prostore

Verjetno ni Ljubljana ali vsaj ljubljanske gospodinjice, ki ne bi že kupovala sadja, zelenjave ali drugih živil na živilskem trgu. Večini je najbolj znana centralna živilska tržnica na Vodnikovem trgu, marsikdo pa ve, da so trgi (v manjšem obsegu) tudi v Šiški na Podjurski ulici, v Mostah ob Zaloški cesti, za Bežigradom ob Titovi cesti in na Viču ob gimnaziji.

Iz podatkov, ki so jih zbrali na upravi živilskih trgov, je razvidno, da sta ponudba in poraba blaga iz leta v leto večji. Vzemimo za primer leti 1968 in 1972, ko so prodali 1.572.130 jajc oziroma 4.566.262 jajc, prodaja mlečnih izdelkov se je povečala od 85.360 kg na 154.638 kg; precej je porasel nakup zelenjave — od 5.579.358 kg na 7.545.399 kg. Prav tako se je povečal nakup sadja od 3.485.296 kg na 4.620.015 kg. Zanimivo je, da se večja povpraševanje po kisljem zelju (209.190 kg oz. 645.560 kg) in kislno repo (69.140 kg oziroma 179.540 kg).

Večina kupcev je zadovoljna z nakupom, saj prodaja posamezne vrste sadja ali zelenjave več prodajalcev, tako da je izbira velika in posebno v sezoni lahko ob bogato obloženih stojnicah najde vsak kupec tako blago, kot si ga želi.

Kljub temu, da obsega živilski trg 7305 m² nepokritih prodajnih površin, 945 m² pokritih tržnic 245 m² hladilnic ter 800 m² skladiščnih prostorov, postaja trg spričo iz leta v leto večjega števila prodajalcev sadja, zelenjave, gozdnih sadežev, cvetja in raznih obrtnih izdelkov premajhen.

Skladiščni in pokriti prodajni prostori so glavni in enakovredni problem, s katerim se ubadajo na živilskih trgih. Prodaja na odprtem prostoru je zanimivak le ob lepem, ne prevročem vremenu. Zelo neugodna za prodajalca, kupca kakor tudi za blago samo, pa je ob hudem mrazu, vročini ali dežju. Kupci se ob slabem vremenu prerivajo z dežniki med stojnicami, prodajalci (največ je prodajalk) pa prezebajo ob stojni-

cah pod senčniki, dežniki, mnogi pa tudi pod polivinilastimi ogrinjali. Pokrita tržnica bi bila nujna prav tako za samo blago — predvsem sadje in zelenjavo ter izdelke domače obrti.

Na upravi živilskih trgov so nam povedali, da imajo pri ureditvi načrtov za nove pokrite prodajne in skladiščne prostore precej težav, predvsem zaradi prostorske utesnosti in zaradi nekaterih delovnih organizacij, ki ne kažejo dovolj razumevanja za njihove probleme. Nove pokrite prostore bi radi pridobili iz dela sedanjega skladišča v Marhovi hiši, ki je last Mestnega vodovoda in podaljška pokritega dela trga ob Marhovi hiši. Ti pokriti zaprti prodajni prostori bi bili opremljeni podobno kot pokrita tržnica. Namenjeni bi bili predvsem za prodajo sadja in zelenjave, pozimi pa tudi cvetja. Tako bi pridobili okoli 1000 m² novih pokritih prodajnih površin.

Pomanjkanje skladiščnih prostorov se kaže predvsem ob sezonski prodaji sadja in zelenjave, ko pripeljejo pridelovalci na trg iz oddaljenih krajev večje količine blaga, ki ga v enem dnevu ne prodajo, živilski trgi pa nimajo toliko skladišč, da bi lahko ustregli vsem, ki bi želeli svoje pridelke vskladiščiti. Pa tudi sedanja skladišča (v Moravi hiši in v zakloniščih na Krekovem trgu) niso ustrezno urejena za skladiščenje, predvsem hitro pokvarljivih živil.

Prizadevajo si, da bi dobili nove, dodatne skladiščne prostore v kletnih, neizkoriščenih prostorih Mestnega vodovoda, še več novih prostorov na Krekovem trgu v Mestnem domu in bivše prostore Elektronabave v Dolničarjevi ulici.

Če se bodo želje in načrti uprave živilskega trga kakor tudi želje prodajalcev uresničile, bo ljubljanskim kupcem na voljo več kvalitetnejšega in cenejšega blaga, kar velja predvsem za sadje in zelenjavo.

Ker se večja iz leta v leto tudi povpraševanje po ribah, so se odločili, da bodo predvido-

ma v enem letu povečali prodajne površine vsaj za polovico sedanjih in sicer od prodajalne mariborskega Agrokombinata, do prodajalne Školjke iz Poreča. Tako bo urejen prehod iz Tromostovja preko vseh ribarnic na Pogačarjev trg.

Do leta 2000 bi morali v Ljubljani zgraditi tudi tako imenovan shopping center, ki bi oskrboval predvsem s svežim sadjem in zelenjavo vse druge manjše tržnice kakor tudi druge odjemalce, ki bi kupovali večje količine blaga.

V načrtu imajo tudi preureditve na ostalih štirih tržnicah, kakor tudi gradnjo novih trgov v novih ljubljanskih naseljih. Načrtov in želja imajo veliko, zatakne pa se — če ne prej — pri sredstvih, ki so potrebna za uresničitev teh načrtov.

B. R. Z ŽIVILSKEGA TRGA: Ponudba in poraba sta vsako leto večji

Sem pripeljejo begavce

Iz poročila o delu mladinskega sprejemališča

Mladinsko sprejemališče smo odprli kot posebno enoto centra za socialno delo občine Ljubljana Center 3. aprila 1972 v dvoriščni stavbi na Trubarjevi 45 a. S tem je bil rešen dolgotrajni problem varstva mladoletnih begavcev v Ljubljani.

Stavba, v kateri je Mladinsko sprejemališče, ima 125,15 m² uporabne površine. Ne glede na to, da je stavba že pet let predvidena za rušenje, menimo, da je to le zasilna rešitev in da bo Ljubljana oziroma posamezne pokrajine Slovenije morala misliti na dokončno rešitev tega problema v skladu z našo zakonodajo. Največjo težavo za našo službo pomeni dislociranje mladinskega sprejemališča od našega Centra za socialno delo.

Mladinsko sprejemališče je odprto nepretrgoma vse dni v letu.

V njem je redno zaposlenih šest delavcev, kar pomeni, da je v vsaki izmeni po en delavec. Redno pa pri delu mladinskega sprejemališča sodelujejo delavci našega Centra, ne da bi povračilo za njihov osebni dohod.

dek bremenil financiranje mladinskega sprejemališča.

Zato smo ljubljanskim občanom predlagali drugačen, po naši oceni edini možen način financiranja te službe. Ker mora biti mladinsko sprejemališče odprto nepretrgoma, pa če je v njem kakšen begavec ali pa noben, ne moremo pokrivati stroškov mladinskega sprejemališča iz oskrbnega dne. V devetih mesecih obstoja smo imeli 359 mladoletnih begavcev, kar ni niti 1,5 begavca na dan.

Zato smo predlagali, da vse stroške za funkcioniranje mladinskega sprejemališča nosijo po enakih deležih vse ljubljanske občine, v ceno oskrbnega dne pa zaračunavamo prehrano.

Po nekaj mesecih dela smo ugotovili, da bi lahko sprejemali begavce tudi iz občin zunaj Ljubljane in smo zato nekaterim povabili k sofinanciranju. Našemu predlogu so se odzvale občine: Jesenice, Radovljica, Kranj, Vrhnika, Logatec in Nova Gorica, ki so z določenim deležem pristopile k sofinanciranju, mi pa torej sprejemamo

tudi begavce, ki so prijeli na področju navedenih občin.

Za leto 1973 smo povabili k sofinanciranju še vrsto drugih občin. Naleteli smo na velik odziv in so do sedaj pristopile k sofinanciranju ali pa nam že zagotovile pristop še naslednje občine: Kamnik, Domžale, Grosuplje, Trbovlje, Novo mesto, Ribnica in Sežana. Sofinanciranje za leto 1973 smo uredili tako, da 70 odstotkov stroškov nosijo ljubljanske občine, kjer je prijelih največ begavcev, 30 odstotkov pa zunanje.

Višina oskrbnega dne v letu 1972 je bila dvojnja. Za begavce, ki so pristopili v občine sofinancerje 30 din, za begavce iz drugih občin pa 100 din. Prva cena obsega samo prehrano, drugo pa tudi delno povračilo stroškov od neizterljivih računov.

Vse občine nam niso poravnale poslanih računov, zlasti iz drugih republik. Problem je predvsem pri tistih begavcih, ki jih nobena občina noče priznati za svoje, čeprav živijo na njihovem območju, toda ne pri roditeljih, temveč pri sorodnikih. Bivališče roditeljev pa ni znano.

NAGRADE OBČINE LJUBLJANA – CENTER

Skupščina občine Ljubljana Center podeljuje nagrade občine Ljubljana-Center za posebne dosežke na področju gospodarstva in družbenih dejavnosti na območju občine. Nagrade občine podeljujejo ob dnevu republike 29. novembra.

Nagrade za dosežke na področju gospodarstva podeljujejo posameznikom ali skupini iz gospodarskih organizacij za izjemne dosežke trajnejšega pomena, če so taki dosežki odločilno vplivali na izboljšanje ekonomskega položaja gospodarskih organizacij ter na utrditev njihovih razvojnih perspektiv.

Nagrade za dosežke na področju družbenih dejavnosti podeljujejo posameznikom ali skupini za posebne uspehe na področju vzgoje in izobraževanja, kulture, telesne kulture, zdravstva in socialnega varstva, če so ti uspehi bistveno vplivali na izboljšanje dela posamezne panoge družbene dejavnosti ali zavoda.

Pri predlogih za podelitev nagrad je treba zlasti upoštevati prizadevanje posameznikov ali skupine pri razvijanju samoupravnih in humanih medsebojnih odnosov in uspehi pri izvajanju ustavnih dopolnil v organizacijah združenega dela in samoupravnih skupnostih.

Predlog za podelitev nagrad mora vsebovati poleg podatkov o kandidatu tudi opis dela, zaradi katerega ga predlagajo in podrobne podatke, ki so potrebni za vsestransko in objektivno presojo in oceno uspešnosti dela kandidata in njegovih moralno političnih kvalitiet.

Kandidate za nagrade lahko predlagajo organi občinske skupščine, samoupravne skupnosti, organizacije združenega dela, družbenopolitične organizacije, ostale organizacije in občani.

Predloge za nagrade je treba poslati do 30. junija 1973 na naslov Skupščina občine Ljubljana Center, Komisija za nagrade, Ljubljana, Adamič Lundrovo nabrežje 2.

Vse potrebne informacije v zvezi s tem razpisom daje tajnik komisije za nagrade skupščine občine Ljubljana-Center.

ZA LEPO OKOLJE: Najprej pred svojim pragom!